

Co se týče průkazu způsobilosti k živnosti hodinářské, stanovilo min. nař. ze dne 17. září 1883 č. 150 ř. z., že vysvědčení odborné školy v Karlštejně (srv. č. 11 téhož nařízení) vydané o tom, že příslušná osoba s úspěchem absolvovala učeliště toto, opravňuje ji též nastoupiti a samostatně provozovati živnost hodinářskou (srv. čl. »Živnosti řemeslné«).

Živnost hokynářská.

Živnost hokynářská náleží k živnostem obchodním v užším smyslu, při kterýchž tedy zní ohlášení živnosti, pokud se týká živnostenský list na provozování obchodu, jakožto výlučného zaměstnání živnostenského, a není tedy právo ku provozování obchodu zde výronem snad onoho živnostenským producentům příslušejícího oprávnění, mocí jehož smějí svými výrobky a zbožím vésti obchod (výn. min. obchodu ze dne 16. září 1883 č. 26.701). Jsou tedy hokynáři již na základě svého živnostenského listu oprávněni prodávati zejména tyto předměty: veškery druhy chleba a pečiva, mléko a výrobky mléčné, jako máslo, omastek, sýr každého druhu, vejce, čerstvé a uzené maso ze zabitých dobytčat, vepřový omastek, slaninu, sádlo, veškery druhy mouky, luštěnin, obilí, veškery druhy zeleniny, veškery druhy lojového zboží, tedy i mýdlo a svíčky, zboží provaznické, veškery druhy zboží kartáčnického, veškery druhy hřebíků, veškery potřeby do kuchyně, ovoce atd. Z důležitějších dobrozdání komor obchodních a živnostenských a z rozhodnutí živnostenských plyne dále:

1. hokynáři jsou oprávněni nakupovati obilí jen potud, pokud je dají semlíti za tím účelem, aby mouku z toho dobytou dále zcizili (obch. a živn. komora pražská).

2. Původně obmezována byla živnost hokynářská jen na prodej jednotlivých druhů chleba; obmezení toto nedá se však srovnati s duchem nynějšího zákonodárství živnostenského a s uvolněným ruchem obchodním aniž s pokročilým stanoviskem, kteréž zaujímá živnost pekařská ve výrobě nejrůznějších druhů chleba a proto jsou hokynáři oprávněni prodávati veškery druhy chleba již základem svého živnostenského listu (výn. dolnor. místodrž. ze dne 10. září 1881 č. 34.971).

3. Hokynáři a obchodníci potravinami smí nejen prodávati, ale i kroužiti a nakládati zelí a řepu (výn. dolnorak. místodrž. ze dne 23. ledna 1887 č. 65.966, sbírka Freye a Mareše č. 1953).

4. Jak vzhledem ku příslušným starším předpisům, tak i k ustanovením § 38 č. 2 zák. ze dne 15. března 1893 č. 39 ř. z. příslušelo a přísluší i nyní hokynářům daleko rozsáhlejší právo prodeje než obchodníkům potravinami a nesluší tedy obě tyto živnosti co do rozsahu jich na roveň sobě pokládati.

Konečně jisto jest, že smí hokynář obchodovati moukou a plodinami jediné a výhradně v malém, a nikdy tedy nesmí vésti obchod těmito předměty ve velkém (rozh. buk. zemské vlády ze dne 29. listopadu 1888; sb. Freye a Mareše č. 1989).

Živnost holičská, kadeřnická a vlásenkářská.

Živnost holičská, kadeřnická a vlásenkářská jest živností řemeslnou. Od pradávna a všeobecně panuje zvyk, že holiči prodávají svým zákazníkům i voňavky, vosk na vousy a podobné toaletní předměty. Tímto všeobecným zvykem dosud nevymítěným a s odporem se nesetkavším stalo se, že podnes lze považovati za součástku živnosti holičské a vlásenkářské ono oprávnění jejich ku prodeji těchto předmětů zákazníkům